

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20104/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Свиленков, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Димитријевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 597/22 од 31.08.2022. године, у седници већа одржаној 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 597/22 од 31.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 597/22 од 31.08.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Димитровграду П 20/22 од 29.04.2022. године, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци, на име накнаде нематеријалне штете за душевни бол због повреде части коју је претрпела због изговорених речи од стране тужене „кво се смејеш ку.во“ исплати износ од 10.000,00 динара, са законском затезном каматом од 29.04.2022. године као дана пресуђења до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 92.100,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужилци, на име накнаде нематеријалне штете за душевни бол због повреде части и угледа коју је претрпела због изговорених речи од стране тужене у присуству више грађана „кво се смејеш кокошко, ку.во и др.љо једна“, при чему је наведену повреду поновила још једанпут исплати износ од још 40.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.01.2021. године. Вредност предмета спора је износ од 50.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**